

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Burdujan Olga împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Montaco” și Moraru Ion cu privire la rezilierea contractului de antrepriză, restituirea sumei, încasarea penalităților, repararea prejudiciilor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 16 aprilie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

(Dosarul nr. 2r-187/26

NR. PIGD 2-25136285-01-2r-22052026)

Încheierea de restituire a apelului în temeiul art.369 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă este întemeiată și legală. Apelul a fost depus în afara termenului legal prevăzut la art.362 alin.(1) CPC, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen în ordinea prevăzută de art.116 CPC. Toate documentele și scrisorile intrate la sediu (indicat în actele de constituire) se consideră recepționate de către persoana juridică. Citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate (la expirarea termenelor de reclamare) se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal.

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Central (jud: S. Ghidirim)

Instanța de apel: Curtea de Apel Sud, sediul Comrat (jud: A. Mironov, G. Colev, V. Hudoba)

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav,

Curtea Supremă de Justiție, în completul de judecată compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *Judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 23 septembrie 2025, Burdujan Olga a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Montaco” și Moraru Ion, solicitând rezilierea contractului de antrepriză nr.***** din 28 mai 2025, cu efect de la 26 august 2025; obligarea părților să restituie în mod solidar suma totală de 168.305,85 de lei (formată din 50.073 de lei achitată la 31.05.2025 și 30.000 de lei achitată la 02.06.2025 plus suma de 4500 de Euro); încasarea în mod solidar din contul părților în beneficiul său a penalității contractuale în sumă de 54.699,45 de lei (0,5% penalitate pentru fiecare zi de întârziere din suma de 168.305,85 de lei, calculată pentru 35 de zile (22 iunie – 06 august 2025); încasarea în mod solidar din contul părților în beneficiul său a penalității legale de 2% pe zi din valoarea sumei achitate (3.366,12 lei/zi) pentru întârzierea restituirii sumei, începând cu 06 septembrie 2025, până la executarea integrală maxim 168.305,85 de lei, conform art.42 alin.(3) din Legea nr.105/2003 privind protecția consumatorilor; repararea prejudiciului material (estimativ 10.000 – 20.000 de lei cu titlu de costuri suplimentare pentru alt contractor) și a prejudiciului moral care urmează să fie estimat de instanța de judecată; precum și compensarea de către părți în mod solidar a cheltuielilor de judecată dintre care 7.149,18 lei taxa de stat și onorariul avocatului estimativ în mărime de 15.300 – 20.700 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

2. Prin hotărârea din 30 ianuarie 2026 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central s-a admis parțial acțiunea depusă de Burdujan Olga. S-a reziliat contractul de antrepriză nr.***** din 28 mai 2025 încheiat între Burdujan Olga și SRL „Montaco”. S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Montaco” și Moraru Ion, în condițiile răspunderii civile delictuale personale în calitate de administrator al SRL „Montaco”, în beneficiul Olgăi Burdujan suma de 168.305,85 de lei cu titlu de avans achitat în baza contractului de antrepriză nr.***** din 28 mai 2025, penalitatea contractuală pentru neexecutarea obligațiilor în mărime de 54.699,45 de lei calculată pentru perioada 22 iunie – 26 august 2025, conform pct.6 din contract, și cheltuielile de judecată în sumă de 7.349,18 lei cu titlu de taxă de stat și taxă de timbru, suma de 2.500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru executarea încheierii din 17 octombrie 2025 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, 634 de lei cheltuieli pentru citarea

publică și 20.000 de lei cheltuieli pentru asistența juridică. În rest, acțiunea depusă de Burdujan Olga, în partea pretenției privind încasarea penalității legale de 2% pe zi din valoarea sumei achitate (3.366,12 lei/zi) pentru întârzierea restituirii sumei, începând cu 06 septembrie 2025, până la executarea integrală maxim 168.305,85 de lei, conform art.42 alin.(3) din Legea nr.105/2003 privind protecția consumatorilor, a fost respinsă ca neprobată, iar în partea pretenției privind repararea prejudiciului patrimonial (costuri suplimentare pentru alt contractor, estimativ 10.000 – 20.000 de lei) și a prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată și neprobată.

EXERCITAREA CĂRII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

3. La *06 aprilie 2026*, SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, a depus cerere de apel (nemotivată) împotriva hotărârii din 30 ianuarie 2026 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, solicitând casarea hotărârii primei instanțe.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

4. Prin încheierea din *16 aprilie 2026* a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, în temeiul art.369 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, a fost restituit apelul declarat de SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, din motiv că apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

5. La *06 mai 2026*, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, a declarat recurs, solicitând casarea încheierii din 16 aprilie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat.

SOLICITĂRILE RECURENTULUI

6. În susținerea recursului SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, a invocat că nu a cunoscut că prezenta cauză se află pe rolul Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, nu a recepționat nicio citație și nici copia hotărârii pronunțate pe acest caz și abia la 02.04.2026, fiind contactat de executorul judecătoresc, a aflat despre litigiul dat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

7. Articolul 424 alin.(2) din Codul de procedură civilă:

„(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

8. Articolul 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

9. Articolul 426 alin.(3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

10. Articolul 427 lit.a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: **a) să respingă recursul și să mențină încheierea.**”

11. Articolul 362 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.”

12. Articolul 369 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.”

13. Articolul 100 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

14. Articolul 102 alin.(6) și (7) din Codul de procedură civilă:

„(6) Citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces.”

„(7) Citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal.”

15. Articolul 105 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmânării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmânează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței.

16. Articolul 183 alin.(1)-(5) din Codul civil:

„(1) Persoana juridică are un sediu, indicat în actele de constituire.

(2) Stabilirea și schimbarea sediului sunt opozabile terților din momentul înregistrării de stat.

(3) Adresa poștală a persoanei juridice este cea de la sediu. Persoana juridică poate avea și alte adrese pentru corespondență.

(4) Toate documentele și scrisorile intrate la sediu se consideră recepționate de către persoana juridică.”

17. Punctul 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate Hotărârea Guvernului nr.1457 din 30 decembrie 2016:

„2. În sensul prezentelor Reguli se definesc următoarele noțiuni: *trimitere nereclamată* – trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.”

18. Articolul 108 alin.(1)-(3), (5) din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă locul de aflare a pîrîtului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

(2) Citația se publică într-un ziar republican sau local mai răspândit în cazul în care instanța consideră că o astfel de măsură este necesară.

(3) Publicarea citației în ziar se face cu cel puțin 15 zile înainte de data ședinței de judecată. În cazuri de urgență, președintele instanței poate reduce acest termen la 5 zile.

[...]

(5) Dacă locul de aflare a pîrîtului nu este cunoscut, instanța va examina cauza după expirarea termenului de publicitate.”

19. Articolul 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

20. Articolul 111 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege.

(2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

21. Articolul 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

22. Articolul 116 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

23. Articolul 56 alin.(2) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(2) Participanții la proces se bucură de drepturi procesuale egale și au obligații procesuale egale, cu unele excepții stabilite de lege în dependență de poziția pe care o ocupă în proces.

(3) Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

24. Articolul 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.”

25. Articolul 10 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Cu referire la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Sud, sediul Comrat a emis încheierea contestată la *16 aprilie 2026*.

27. Din actele cauzei rezultă că copia încheierii contestate a instanței de apel a fost expediată la *16 aprilie 2026*, la adresa juridică a SRL „Montaco” (situat în *****), care se regăsește în lucrările dosarului, precum și reprezentantului acesteia, avocatul Cazacu Veaceslav, fapt ce rezultă din scrisoarea de expediere a actului judecătoresc anexată la dosar (f.d.111).

28. Corespondența destinată SRL „Montaco” a fost restituită Curții de Apel Sud, sediul Comrat la 11 mai 2026, cu mențiunea „*Nereclamată*” de către destinatar (f.d.112-113), pe când avocatul recurente, Cazacu Veaceslav a recepționat copia încheierii din 16 aprilie 2026 a Curții de Apel Curtea de Apel

Sud, sediul Comrat, la *23 aprilie 2026*, fapt ce rezultă din avizul poștal de recepție anexat la dosar (f.d.115).

29. Prin urmare, recursul declarat la *06 mai 2026*, prin intermediul oficiului poștal, de către de SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, se consideră depus în interiorul termenului prevăzut la art.425 CPC.

30. Din actele cauzei rezultă că la *30 ianuarie 2026*, Judecătoria Cimișlia, sediul Central a pronunțat, în ședință publică, dispozitivul hotărârii, prin care a admis parțial acțiunea depusă de Burdujan Olga. În aceeași zi – *30 ianuarie 2026*, Judecătoria Cimișlia, sediul Central a publicat pe pagina sa web: <https://jcm.instante.justice.md>, la compartimentul „Hotărârile instanței”, dispozitivul hotărârii din *30 ianuarie 2026*, fapt ce rezultă din informația de pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată. La fel, în aceeași zi (*30.01.2026*), Judecătoria Cimișlia, sediul Central a expediat la sediul juridic al SRL „Montaco” (*situat în ******), copia dispozitivului hotărârii din *30.01.2026*, returnată primei instanței de către oficiul poștal la *05 februarie 2026*, cu mențiunea că destinatarul este „Plecat” (f.d.88-89).

31. Ține de menționat că copârâțul Moraru Ion este directorul general al SRL „Montaco”, fapt ce rezultă din actele cauzei (f.d.18-19, 22). Respectiv, corespondența destinată lui Moraru Ion la fel a fost expediată la sediul juridic al SRL „Montaco”, reieșind din răspunderea juridico-civilă solidară pe care o poartă pârâții față de reclamanta Burdujan Ana.

32. Cele menționate atestă că termenul de 30 de zile prevăzut la art.362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, de declarare a apelului, a început să curgă din data de *31 ianuarie 2026*, ziua imediat următoare de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, care a expirat în ziua lucrătoare - *02 martie 2026* (luni) inclusiv.

33. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la *06 aprilie 2026*, SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din *30.01.2026* a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, fără a solicita repunerea în termenul de apel după cum statuează dispozițiile art.362 alin.(3) și art.116 din Codul de procedură civilă, cu justificarea omiterii/imposibilității îndeplinirii actului de procedură în interiorul termenului legal și anexarea în acest sens a dovezilor concludente și pertinente.

34. Drept consecință, prin încheierea din *16 aprilie 2026*, Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, în temeiul art.369 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, a restituit apelul declarat de SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, din motiv că apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen, cu prezentarea probelor care dovedesc justificarea omiterii termenului de atac.

35. Verificând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept precitate supra și argumentele invocate în recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind întemeiată și legală încheierea din 16 aprilie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, întrucât apelul împotriva hotărârii primei instanțe a fost depusă de SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, peste termenul legal de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii prevăzut la art.362 alin.(1) din Codul de procedură civilă. Or, după cum rezultă din actele cauzei dispozitivul hotărârii a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central a fost pronunțat la 30 ianuarie 2026, iar cererea de apel a fost depusă de SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, abia la 06 aprilie 2026, pe când termenul-limită de declarare al apelului a expirat la *02 martie 2026* inclusiv.

36. Reieșind din prevederile art.116 din Codul de procedură civilă precitate supra, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite solicită prin cerere acest lucru. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură. Totodată, prin prisma jurisprudenței CEDO, nemotivarea de către instanță a temeiurilor de repunere a apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

37. SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, depunând la 06 aprilie 2026 cererea de apel, nu a solicitat în textul acesteia (nici cu cerere separată), în baza art.116 CPC, repunerea în termen a actului de procedură, cu anexarea probelor concludente și pertinente ce ar justifica faptul omiterii/imposibilității depunerii apelului în interiorul termenului de atac prevăzut de lege (art.362 alin.(1) CPC).

38. Nu poate fi reținut argumentul SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, precum că nu a cunoscut că prezenta cauză se află pe rolul Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, nu a recepționat nicio citație și nici copia hotărârii pronunțate pe acest caz și abia la 02.04.2026, fiind contactat de executorul judecătoresc, a aflat despre litigiul dat. Or, după cum rezultă din lucrările dosarului Judecătoria Cimișlia, sediul Central, acceptând pe rol prezenta cauză prin încheierea din 25 septembrie 2025 (f.d.27), în perioada *25.09.2025 – până la 30.01.2026*, a întreprins un șir de acțiuni procedurale de a comunica pârâților SRL „Montaco” și Moraru Ion, despre existența litigiului dat, notificând toate înștiințările/citațiile și alte acte de procedură atât prin intermediul oficiului poștal, cu aviz recomandat, la sediul juridic a societății pârâte, cât și conducerii acesteia în persoana fondatorului și administratorului, Ion Moraru, cunoscut instanței (*****), care însă au fost returnate cu mențiunea „Nereclamate”, adică din motivul nesolicitării de către destinatari (f.d.28, 32-34, 35-36, 39-40, 48-49, 51-52, 54-56, 58-59), cât și prin citarea publică a ultimilor în Monitorul Oficial al

Republicii Moldova (f.d.62, 71, 79), fiind respectate astfel prevederile Capitolului VIII, Titlu I din Codul de procedură civilă ce reglementează procedura de comunicare a actelor de procedură.

39. Urmare a evenimentelor enunțate, rezultă că recurenta/apelantă SRL „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav, nu a prezentat probe incontestabile instanței de apel ce ar indica aflarea sa într-o veritabilă imposibilitate de a efectua actul de procedură în interiorul termenului de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii (30.01.2026) prevăzut la art.362 alin.(1) din Codul de procedură civilă (care a expirat la 02.03.2026), adresându-se cu cerere de apel abia la 06.04.2026.

40. Completul de judecată nu poate reține argumentul SRL „Montaco” referitor la notificarea defectuoasă a actelor de procedură de către prima instanță, care drept consecință, în viziunea recurente, a împiedicat-o să exercite calea de atac cu apel în interiorul termenului legal prevăzut la art.362 alin.(1) CPC, în situația în care adresa juridică la care au fost expediate toate înștiințările/citațiile și alte acte procedurale, este indicată în lucrările dosarului, inclusiv se regăsește în cererea de apel și recurs, menționate chiar de SRL „Montaco”. Or, toate documentele și scrisorile intrate la sediu (indicat în actele de constituire) se consideră recepționate de către persoana juridică. Citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate (la expirarea termenelor de reclamare) se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal. Citația sau înștiințarea se trimite la ultima adresă cunoscută instanței și se consideră recepționată chiar dacă destinatarul nu își are sediul acolo.

41. Astfel, responsabilitatea monitorizării corespondenței revine exclusiv persoanei juridice. Sediul persoanei juridice nu este doar o adresă administrativă, ci un punct legal de contact care generează o prezumție absolută de recepție. O companie nu poate invoca necunoașterea unui proces sau a unui document dacă acesta a fost trimis la adresa oficială, deoarece legea protejează celeritatea procedurilor judiciare în fața neglijenței destinatarului. Astfel, „lipsa de la sediu” sau „neridicarea corespondenței” nu constituie scuze valabile pentru a bloca efectele juridice ale unei înștiințări. Acest lucru sugerează că în orice sistem de corespondență sau transfer, intenția expeditorului poate fi anulată de pasivitatea receptorului. Obiectul sau informația trimisă își pierde utilitatea, devenind o „trimitere nereclamată”. Mai mult ca atât, succesul unei interacțiuni (în acest caz, o trimitere poștală) nu depinde doar de inițiativa expeditorului, ci și de participarea activă a celui care primește. Fără „solicitarea corespondenței” sau acțiunea destinatarului, procesul rămâne incomplet. Obstacolul în calea finalizării nu este o eroare tehnică a sistemului de transport sau o adresă greșită, ci pur și simplu nesolicitarea de către destinatar. Faptul că recurenta/apelantă SRL „Montaco” a

indicat personal în cererea de apel și cererea de recurs adresa sa juridică pentru recepționarea corespondenței (*****), reflectă lipsa de implicare intenționată a ultimei de a nu recepționa actele de procedură expediate de către instanța de fond, ceea ce denotă că Judecătoria Cimișlia, sediul Central a efectuat procedura de notificare a actelor de procedură în modul corespunzător prevăzut de lege.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că dreptul de atac cu apel nu este un drept absolut, dar este restricționat de către legiuitor prin impunerea la art.362 alin.(1) CPC a unui termen-limită de efectuare a actului de procedură acesta fiind de 30 de zile care curge *de la data pronunțării dispozitivului hotărârii* (dacă legea nu prevede altfel).

43. La acest capitol Completul de judecată consideră că instanța de apel just a aplicat în speță dispozițiile art.369 alin.(1) lit.b) în coroborare cu art.56 alin.(3) și art.61 alin.(1) din Codul de procedură civilă, or, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale, la caz, însă SRL „Montaco” nu a depus maximă diligență de a se interesa de soarta dosarului respectiv pentru a nu omite termenul legal de atac al hotărârii primei instanțe.

44. Potrivit jurisprudenței CEDO (*cauza Bodiu v. Republica Moldova, cererea nr.7516/10, hotărârea din 18 iunie 2019*), Curtea a notat că sistemele legale a diferitor state membre prevăd posibilitatea extinderii termenului limită, în cazul în care există motive valabile în acest sens. În același timp, dacă termenul limită pentru un recurs este extins după o perioadă considerabilă de timp și pentru motive care nu par să fie persuasive, această decizie poate încălca principiul securității raporturilor juridice. Curtea a recunoscut că este în primul rând la discreția instanțelor naționale să decidă în privința extinderii termenului limită pentru declararea unui recurs, însă această discreție nu este nelimitată. Instanțelor li se cere să aducă motive. Unul din motive poate fi, de exemplu, omisiunea autorităților de a informa părțile despre decizia adoptată în privința cauzelor acestora. Chiar atunci, totuși, posibilitatea extinderii nu poate fi nelimitată, din moment ce părțile trebuie să i-a măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care aceștia cunosc. În fiecare caz, instanțele naționale trebuie să verifice dacă motivele privind extinderea termenului limită pentru recurs poate să justifice ingerința în principiul res judicata, în special dacă legislația națională nu limitează discreția fie în ceea ce privește timpul sau motivele pentru extinderea termenului limită (*cauza Ponomaryov v. Ucraina, nr.3236 / 03, §§ 41, 03 aprilie 2008*). Curtea a notat că H. în cererea sa de recurs nu a explicat ce l-a împiedicat să afle despre decizie mai devreme, sau mențiunea dacă a încercat să afle despre progresul procedurilor în apel inițiate de el. În aceste circumstanțe, Curtea a considerat că prin admiterea recursului lui H. după scurgerea unei perioade considerabile de timp și în absența vreunei explicații plauzibile de ce nu a făcut-o mai devreme, a adus la zero tot

procesul judiciar, care s-a finalizat cu o decizie definitivă și executorie și astfel a constituit *res judicata*.

45. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa de referință promovează cu consecvență cu titlu de principiu obligația părților de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia și de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță (*cauza Van Harn vs. Germania*, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

46. Completul de judecată subliniază că respectarea termenelor legale constituie o obligație pozitivă a părților și are menirea să asigure buna funcționare a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de lege și doar în situația în care partea când înaintează o cerință de repunere în termen, o justifică prin probe pertinente și admisibile în temeiul art.116 și art.362 din Codul de procedură civilă, prin care s-ar dovedi că omiterea termenului a fost cauzată din motive întemeiate. În caz contrar, admiterea spre examinare a unui apel tardiv, poate duce inevitabil la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

47. De asemenea, Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa uniformă s-a expus în spețe similare în condițiile ce vizează și cauza dedusă judecătii cum ar fi decizia din 04.06.2025 dosarul nr.[2r-166/25](#); decizia din 07.05.2025, dosarul nr.[2rc-29/25](#) etc.

48. Date fiind cele enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind legală și întemeiată încheierea din 16 aprilie 2026 emisă de Curtea de Apel Sud, sediul Comrat.

49. Se accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art.6§1 din CEDO, încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil.

50. Alte argumente invocate de recurent sunt irelevante în măsura în care nu justifică în niciun fel neîndeplinirea actului de procedură în interiorul termenului prevăzut de lege, în condițiile în care participanților la proces le revine obligația pozitivă de a se interesa de soarta procesului, care au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia, întru protejarea drepturilor sale de acces la instanță.

51. Din considerentele menționate, și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt

neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

52. În conformitate cu art.427 lit.a) și art.428 din Codul de procedură civilă,
COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Montaco”, reprezentantă de avocatul Cazacu Veaceslav.

Menține încheierea din 16 aprilie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, emisă în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Burdujan Olga împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Montaco” și Moraru Ion cu privire la rezilierea contractului de antrepriză, restituirea sumei, încasarea penalităților, repararea prejudiciilor și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat